

გაკვეთილი 16

საქართველოს საგადასახადო

კოდექსი

საშემოსავლო გადასახადი

ნაწილი 3

მუხლი 91. მცირე ბიზნესის შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვის პრინციპები

1. გარდა ამ მუხლის მე-7 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევისა, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს უფლება აქვს, არ აღრიცხოს შემოსავლები და ხარჯები.
2. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ ხარჯების დადასტურება ხდება ამ კოდექსის შესაბამისად.
3. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი მისთვის ან მის მიერ პირველადი საგადასახადო დოკუმენტის გამოწერის შემთხვევაში ვალდებულია შეინახოს აღნიშნული დოკუმენტი.
4. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი ვალდებულია დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად სავალდებულო რეგისტრაციაზე დადგომის ვალდებულების წარმოშობის მომენტიდან ამ კოდექსით დადგენილი წესით აღრიცხოს შემოსავლები და ხარჯები.
5. მცირე ბიზნესის მიერ საგადასახადო წლის განმავლობაში მიღებული ზარალი მომდევნო წელს არ გადაიტანება, თუ არ ხდება სპეციალური დაბეგვრის რეჟიმიდან გამოსვლა.
6. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს სტატუსის გაუქმებისას:
ბ) უფლება აქვს, ამ მომენტისთვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთები შეაფასოს საბაზრო ღირებულებით და შესაბამის დოკუმენტში აღრიცხოს სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთად, რომლის საერთო ღირებულება არ უნდა აღემატებოდეს 30 000 ლარს. აღნიშნული დოკუმენტი არის მარაგებზე ხარჯის დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომელშიც შეტანილი იქნება ინფორმაცია ამ მარაგების სახეობის, ოდენობისა და ღირებულების შესახებ;

მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირს არ მოეთხოვება შემოსავლების რაიმე წესით ან ფორმით აღრიცხვა. მისი შემოსავლები დადასტურებული და აღრიცხულია, პირველადი საგადასახადო დოკუმენტებით, საბანკო ანგარიშიდან ამონაწერებითა და საკონტროლო-სალარო აპარატების ჩეკებით. რაც შეეხება ხარჯების აღრიცხვას, სტატუსის მქონემ უნდა აწარმოოს ხარჯების აღრიცხვის სპეციალური ჟურნალი. ამ ჟურნალის შევსებისას არ მოითხოვება პირველადი დოკუმენტაცია, ანუ ისინი შეიძლება არც კი არსებობდეს. მაგრამ ხარჯების ნაწილზე დოკუმენტაციის ქონა, თუნდაც ჟურნალში აღურიცხველია, აუცილებელია, თუ ის აპირებს 3%-იანი დაბეგვრის რეჟიმის გამოყენებას. მოცემული დოკუმენტი ადასტურებს ხარჯს, მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს წარმოექმნა დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის ვალდებულება ან ნებაყოფლობით დარეგისტრირდა, მაშინ იგი ვალდებულია შემოსავლები და ხარჯები აღრიცხოს, თან მხოლოდ დარიცხვის მეთოდის გამოყენებით. მცირე ბიზნესის მიერ საგადასახადო წლის განმავლობაში მიღებული ზარალი მომდევნო წელს არ გადაიტანება, თუ არ ხდება სპეციალური და დაბეგვრის რეჟიმიდან გამოსვლა.

მცირე ბიზნესის სტატუსის გაუქმების შემთხვევაში : 1) პირს შეუძლია ამ მომენტისათვის არსებული სასაქონლო ნაშთები აღრიცხოს შესაბამის დოკუმენტში, რომელიც მომავალში, არ ჩაითვლება ხარჯის დამადასტურებელ დოკუმენტად. 2) პირს უფლება აქვს ამ მომენტისთვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთები შეაფასოს საბაზრო ღირებულებით და შესაბამის დოკუმენტში აღრიცხოს სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთად, რომლის საერთო ღირებულება არ უნდა აღემატებოდეს 30 000 ლარს. 3) პირი ვალდებულია აღრიცხული სასაქონლო-მატერიალური მარაგის ნაშთის საერთო ღირებულების თანხით გაზარდოს მცირე ბიზნესის სტატუსის გაუქმებისას არსებული დასაბეგრი შემოსავალი.

მუხლი 92. მცირე ბიზნესის დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაცია

1. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი, რომელსაც დაუდგა დამატებული ღირებულების გადასახადი სგადამხდელის სავალდებულო რეგისტრაციის ვალდებულება, ამ კოდექსის 157-ე მუხლის შესაბამისად ვალდებულია გატარდეს რეგისტრაციაში და გამოდის სპეციალური დაბეგვრის რეჟიმიდან.
2. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაციის ვალდებულების დადგომისას ვალდებულია აღრიცხოს ამ მომენტისთვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთი.
3. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაციის მომენტიდან უფლება აქვს, ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრულ სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთზე მიიღოს დამატებული ღირებულების გადასახადის ჩათვლა ამ კოდექსით განსაზღვრული წესის შესაბამისად, თუ არსებობს შესაბამისი დოკუმენტაცია.

თუ მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ვალდებულია დარეგისტრირდეს დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად, ამავდროულად ვალდებულია გატარდეს რეგისტრაციაში და გამოვიდეს სპეციალური დაბეგვრის რეჟიმიდან. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად რეგისტრაციისას ვალდებულების დადგომისას ვალდებულია აღრიცხოს ამ მომენტისათვის არსებული სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთი. თუ მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი დარეგისტრირდება დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელად, მას უფლება აქვს რეგისტრაციის მომენტიდან სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ნაშთზე მიიღოს დღგ ს ჩათვლა, თუმცა ამისთვის უნდა არსებობდეს შესაბამისი დოკუმენტაცია.

მუხლი 93. მიკრო და მცირე ბიზნესის დეკლარაციის წარდგენა

1. გარდა ამ კოდექსის 26-ე მუხლში აღნიშნული შემთხვევებისა, საგადასახადო ორგანოს საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით საანგარიშო წლის მომდევნო წლის 1 აპრილამდე დეკლარაციას წარუდგენენ:
 - ა) მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირი;
 - ბ) მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი.
2. მიკრო ან მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირი საქართველოში ეკონომიკური საქმიანობის შეწყვეტისას საგადასახადო ორგანოს 30 დღის ვადაში წარუდგენს დეკლარაციას.
3. მიკრო ან მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირი საგადასახადო ორგანოს მიერ სტატუსის გაუქმების შემთხვევაში ვალდებულია სტატუსის გაუქმების თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებიდან 30 კალენდარული დღის ვადაში წარუდგინოს საგადასახადო ორგანოს დეკლარაცია და გადაიხადოს ამ მომენტისთვის კუთვნილი გადასახადი.

მიკრო და მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური და მეწარმე ფიზიკური პირები ვალდებულნი არიან საგადასახადო ორგანოს წარუდგინონ დეკლარაცია. დეკლარაციის წარდგენა უნდა მოხდეს საგადასახადო აღრიცხვის ადგილის მიხედვით საანგარიშო წლის მომდევნო წლის 1 აპრილამდე. თუ პირმა შეწყვიტა ეკონომიკური საქმიანობა, პირს ევალება საგადასახადო ორგანოს წარუდგინოს დეკლარაცია 30 სამუშაო დღის განმავლობაში, და არა - კალენდარული, დღის ვადაში. სტატუსის გაუქმებამდე კალენდარული წლის პერიოდისათვის მიკრო ბიზნესის სტატუსის გაუქმებისას პირი ვალდებულია გამოიანგარიშოს საშემოსავლო გადასახადი ან ჩვეულებრივი, ან მცირე ბიზნესის

სპეციალური რეჟიმის შესაბამისად. რაც შეეხება მცირე ბიზნესს, სტატუსის გაუქმებამდე კალენდარული წლის პერიოდისათვის პირი ვალდებულია მცირე ბიზნესის სპეციალური რეჟიმის შესაბამისად გამოიანგარიშოს სამემოსავლო გადასახადი. ორივე სტატუსის შემთხვევაში პირს ევალება გამოიანგარიშებული გადასახადი ასახოს წარსადგენ დეკლარაციაში დადგენილ ვადებში და ამავე ვადებში გადაიხადოს იგი.

მუხლი 94. მცირე და მიკრო ბიზნესის მიმდინარე გადასახდელები და გადასახადის წყაროსთან დაკავების წესი

1. მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირი არ იხდის მიმდინარე გადასახდელებს.
2. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი ვალდებულია მიმდინარე გადასახდელების თანხები ყოველი კვარტალის მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე შეიტანოს ბიუჯეტში.
3. მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკურ პირს გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავება არ ევალება მიღებული მომსახურების ანაზღაურების შემთხვევაში.
4. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავება არ ევალება:
 - ა) კალენდარული წლის განმავლობაში ერთობლივი შემოსავლის 25 პროცენტის ფარგლებში გაცემული ხელფასის ხარჯზე;
 - ბ) მიღებული მომსახურების ანაზღაურების შემთხვევაში.

მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირი არ იხდის მიმდინარე გადასახდელებს და არ ეკისრება საგადასახადო აგენტის ფუნქციის შესრულება. გადაუხდელი მიმდინარე გადასახდელების საკითხი დადგება იმ შემთხვევაში, როდესაც პირს უუქმდება სტატუსი. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკური პირი ვალდებულია მიმდინარე გადასახდელების თანხები ყოველი კვარტალის მომდევნო თვის 15 რიცხვამდე შეიტანოს ბიუჯეტში. კალენდარული წლის განმავლობაში ერთობლივი შემოსავლის 25 პროცენტის ფარგლებში გაცემულ ხელფასზე მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე მეწარმე ფიზიკურ პირს გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავება არ ევალება. ასევე გადახდის წყაროსთან გადასახადის დაკავება არ ევალება მიღებული მომსახურების ანაზღაურების შემთხვევაში.

მუხლი 95. მცირე და მიკრო ბიზნესის საგადასახადო კონტროლი

1. საგადასახადო ორგანოებმა მიკრო და მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირების მიმართ შეიძლება განახორციელონ მიმდინარე საგადასახადო კონტროლის შემდეგი ღონისძიებები:
 - ა) საქონლის/მომსახურების საკონტროლო შესყიდვა;
 - ბ) დათვალიერება;
 - გ) საკონტროლო-სალარო აპარატების გამოყენების წესების დაცვა;
 - დ) ქრონომეტრაჟი;
 - ე) ინვენტარიზაცია.
2. საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს, მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირის შემოსავლები განსაზღვროს არაპირდაპირი მეთოდებით, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილი წესის შესაბამისად.

საგადასახადო ორგანოებმა მიკრო და მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირების მიმართ შეიძლება განახორციელოს საგადასახადო კონტროლი. კონტროლის მიზანია, იმ საქმიანობების გამოვლენა, რომელთა განხორციელებით პირს უუქმდება შესაბამისი სტატუსი; სასაქონლო-მატერიალური მარაგების ინვენტარიზაცია საშუალებას იძლევა მარაგების ნაშთის ღირებულება შეუდარდეს შესაბამისი სტატუსისათვის დადგენილ

ნორმას, რომლის გადაჭარბებაც სტატუსის გაუქმების საფუძველია; გადამხდელის შემოსავლების დადგენა შესაძლებელია კამერალური/გასვლითი შემოწმების გარეშე.

მუხლი 95¹. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი

ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი შეიძლება იყოს პირი, რომელიც არ არის დამატებული ღირებულების გადასახადის გადამხდელი და ახორციელებს ფიქსირებული გადასახადით დასაბეგრ ერთ ან ერთზე მეტ საქმიანობას. ანუ პირმა შეიძლება მოითხოვოს ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის სტატუსი, თუ ის : ა) არ არის დღგ-ის გადამხდელი; ბ) ახორციელებს ამ გადასახადით დასაბეგრ რომელიმე საქმიანობას. ამ მუხლით განსაზღვრული სტატუსის მქონე პირისაგან საქონლის (მომსახურების) შესყიდვისას გაწეული ხარჯი არ წარმოადგენს გამოსაქვით ხარჯს ისევე, როგორც ეს არის მიკრო ბიზნესის შემთხვევაში.

მუხლი 95³. ფიქსირებული გადასახადის განაკვეთი.

ფიქსირებული გადასახადის განაკვეთი დამოკიდებულია არა მარტო საქმიანობის, არამედ - დაბეგვრის ობიექტების რაოდენობაზე. ფიქსირებული გადასახადის განაკვეთი დგინდება საქართველოს მთავრობის მიერ განსაზღვრული საქმიანობის სახეების მიხედვით და ის შეიძლება იყოს : ა) დაბეგვრის ობიექტებზე 1 ლარიდან 2000 ლარის ფარგლებში; ბ) დასაბეგრი საქმიანობიდან მიღებული შემოსავლის 3 პროცენტი.

მუხლი 95⁴. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის სტატუსის მინიჭება.

ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელს შესაბამისი სტატუსი ენიჭება საგადასახადო ორგანოში განცხადების წარდგენის გზით მისივე ნების გამოხატვის საფუძველზე. ასეთი სტატუსის მოპოვებისათვის პირი არ უნდა წარმოადგენდეს დღგ-ის გადამხდელს. სტატუსი შეიძლება მიენიჭოს იურიდიულ პირსაც. მთავრობის დადგენილებით, დაუშვებელია, იურიდიულ პირს აეკრძალოს სტატუსის მინიჭების შესაძლებლობა.

მუხლი 95⁵. ფიქსირებული გადასახადით დაბეგვრის პირობები.

ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი უფლებამოსილია, გარდა ფიქსირებული გადასახადით დასაბეგრი საქმიანობისა, დამატებით განახორციელოს მხოლოდ საქართველოს მთავრობის მიერ ნებადართული საქმიანობა. ამ დამატებითი საქმიანობიდან მიღებული შემოსავალი ექვემდებარება საერთო წესით დაბეგვრას. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი არ იხდის მიმდინარე გადასახადელებს ფიქსირებული გადასახადის მიხედვით. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია მისთვის ან მის მიერ პირველადი საგადასახადო დოკუმენტის გამოწერის შემთხვევაში შეინახოს აღნიშნული დოკუმენტი.

მუხლი 95⁶. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის სტატუსის გაუქმება.

ფიქსირებული გადასახადით დასაბეგრი საქმიანობის ფარგლებში განხორციელებული საქონლის (მომსახურების) მიწოდებები გავლენას არ ახდენს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაციის ვალდებულების წარმოქმნაზე. მეორე მნიშვნელოვანი პირობა, რაც იწვევს

სტატუსის გაუქმებას, არის ისეთი საქმიანობის განხორციელება, რომელიც ნებადართული არ არის მთავრობის შესაბამისი დადგენილებით. ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის სტატუსის გაუქმების ერთ-ერთი პირობის დადგომისას პირი ვალდებულია ფიქსირებული გადასახადის გადამხდელის სტატუსის გაუქმების მიზნით განცხადებით მიმართოს საგადასახადო ორგანოს შესაბამისი პირობის დადგომიდან არა უგვიანეს 10 სამუშაო დღისა.

შეამოწმე შენი ცოდნა(ტესტი)

1. მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირი ვალდებულია თუ არა შეინახოს პირველადი საგადასახადო დოკუმენტი?

- ა. მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირს არ გაჩნია პირველადი საგადასახადო დოკუმენტის შენახვის ვალდებულება
- ბ. მიკრო ბიზნესის სტატუსის პირი მისთვის პირველადი საგადასახადო დოკუმენტის გამოწერის შემთხვევაში ვალდებულია შეინახოს იგი.
- გ. მხოლოდ იმ შემთხვევაში, მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირსთვის გამოზეროილია სასაქონლო ზედნაღები;
- დ. მხოლოდ იმ შემთხვევაში, მიკრო ბიზნესის სტატუსის მქონე პირსთვის გამოზეროილია საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა

2. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის თანახმად, რა შემთხვევაშია ვალდებული მეწარმე ფიზიკური პირი შემოსავლებისა და ხარჯების აღრიცხვა აწარმოოს დარიცხვის მეთოდით?

- ა. თუ წლის განმავლობაში მეწარმე ფიზიკური პირის ერთობლივი შემოსავლები აღემატება 100 000 ლარს
- ბ. თუ მეწარმე ფიზიკურ პირი რეგისტრირებულია დღგ-ს გადამხდელად
- გ. თუ ფიზიკურ პირს გააჩნია მცირე ბიზნესის სტატუსი
- დ. თუ მეწარმე ფიზიკურ პირი მომსახურების უსასყიდლოდ გაწევას

3. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის თანახმად, ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან რომელი არ შედის ხელფასის სახით მიღებულ შემოსავალში?

- ა. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის ვალის პატიება
- ბ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის უპროცენტო სესხის მიცემა

- გ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის გადახდილი სამივლინებო ხარჯების ანაზღაურება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრული ნორმის ფარგლებში
- დ. დამქირავებლის მიერ დაქირავებულისათვის საცხოვრებლის სარგებლობაში გადაცემა

4. საკონტროლო-საღარიბო აპარატის გამოყენების ვალდებულებისგან თავისუფლება:

- ა. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე პირი;
- ბ. პირი მოხმარებელთან ანგარიშშორების იმ ნაწილში, სადაც საქონლის მიწოდებისათვის ან/და მომსახურების გაწევისათვის გამოიწერება საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურა;
- გ. პირი მოხმარებელთან ანგარიშშორების იმ ნაწილში, სადაც საქონლის მიწოდებისათვის ან/და მომსახურების გაწევისათვის გამოიწერება სასაქონლო ზედნადები;
- დ. მეწარმე ფიზიკური პირი;

5. ფიზიკური პირიმა მიერ 2012 წელს 2 მომგებიანი ბილეთის მიხედვით მიღებულმა მოგებამ შეადგინა 2000 ლარი შეადგინა. მათ შორის: ერთი ბილეთით მარტში მოგებულია 700 ლარი, ხოლო მეორე ბილეთით ივლისში მოგებულია 1300 ლარი. მოგების გამცემის მიერ საშემოსავლო გადასახადი წყროსთან დასაკავებელი თანხა შეადგენს:

- ა. 1300 ლარს;
- ბ. 700 ლარს;
- გ. 2000 ლარს;
- დ. არცერთი პასუხი არ არის სწორი;

6. სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში დასაქმებულმა საწარმომ, საქართველოში წარმოებული სოფლის მეურნეობის პროდუქციის პირველადი მიწოდებით 2012 წელს 150 000 ლარის შემოსავალი მიიღო, საიდანაც დაქირავებულებზე გაცემული იქნა ხელფასი 40 000 ლარი. გადახდის წყაროსთან დასაკავებელი საშემოსავლო გადასახადი შეადგენს:

- ა. 8000 ლარს (40000 X20%);
- ბ. 4800 ლარს (40000 X12%);
- გ. 6000 ლარს; (40000 X15%);
- დ. არცერთი პასუხი არ არის სწორი.

7. საწარმომ 2012 წელს ხელფასის სახით დაარიცხა 4000 ლარი, ამავე პერიოდში ფაქტობრივად გასცა 3500 ლარი, 2012 წლის ერთობლივ შემოსავლიდან გამოსაქვითი თანხა შეადგენს:

- ა. 4000 ლარს;
- ბ. 3500 ლარს;
- გ. 3300 ლარს;
- დ. 3650 ლარს.

8. მცირე ბიზნესის სტატუსის მქონე ფიზიკური პირის 2012 წლის ერთობლივი შემოსავლი 90 000 ლარია. დოკუმენტურად დადასტურებული და გამოქვითვას დაქვემდებარებული ხარჯი შეადგენს 70 000 ლარს. ფიზიკური პირის 2012 წლის კუთვნილი საშემოსავლო გადასახადი შეადგენს:

- ა. 4500 ლარს (90 000*5%);
- ბ. 3500 ლარს (70 000*5%);
- გ. 2700 ლარს (90 000*3%);
- დ. 2100 ლარს (70 000*3%).

9. საწარმოს დღგ-ის გადამხდელად რეგისტრაცია გაუქმებულ იქნა 2011 წლის 1 აგვისტოდან. რეგისტრაციის გაუქმების დღისათვის საქონლის საბალანსო ნაშთმა 40 ათასი ლარს შეადგენს, რომელზეც გადამხდელს მისი შექენისას მიღებული ჰქონდა დღგ-ის ჩათვლა

- ა. საწარმოს მიერ მიღებული დღგ-ს ჩათვლა რეგისტრაციიდან მოხსნის მომენტისათვის ექვემდებარება გაუქმება;
- ბ. მიღებული დღგ-ს ჩათვლა არ ექვემდებარება გაუქმებას;
- გ. საწარმომ რეგისტრაციის გაუქმების დღისათვის საქონლის საბალანსო ნაშთი 40 ათასი ლარი უნდა აღიაროს მიწოდებამ და დაბეგროს დღგ-ით;

დ. საწარმოსთვის დღგ-ს რეგისტრაციის გაუქმება არ ჩაითვლება დასაბეგრ ოპერაციად.

10. 2011 წლის მარტში ფიზიკურმა პირმა შეიძინა აგარაკი 16 000 ლარად და ავტომანქანა 5000 ლარად. 2012 წლის აპრილს თვეში გაყიდა აგარაკი 20 000 ლარად და ავტომანქანა 10 000 ლარად. რამდენს შეადგენს ფიზიკური პირის საშემოსავლო გადასახადის თანხა?

ა. საერთოდ არ უწევს საშემოსავლო გადასახადის გადახდა

ბ. 480 ლარი ($4000 \cdot 12\%$)

გ. 1800 ლარი [$(4000 \cdot 20\%) + (5000 \cdot 20\%)$]

დ. 800 ლარი ($4000 \cdot 20\%$)